

'Heftig jeugdboek' over Nederlandse tijd Manhattan

De Brabantse auteur Rob Ruggenberg schreef een historische jeugdroman over de tijd dat Manhattan een Nederlandse kolonie was. Hij presenteerde het in Amerika's kleinste Indianenreservaat.

Frank Kools
Connecticut

De 12-jarige Sophie Everaerts had eigenlijk verwacht dat Indianen „een donkerder huid en zwarter haar zouden hebben. Ik dacht ook dat ze veel sieraden met turkooizen stenen zouden dragen". Niet dus.

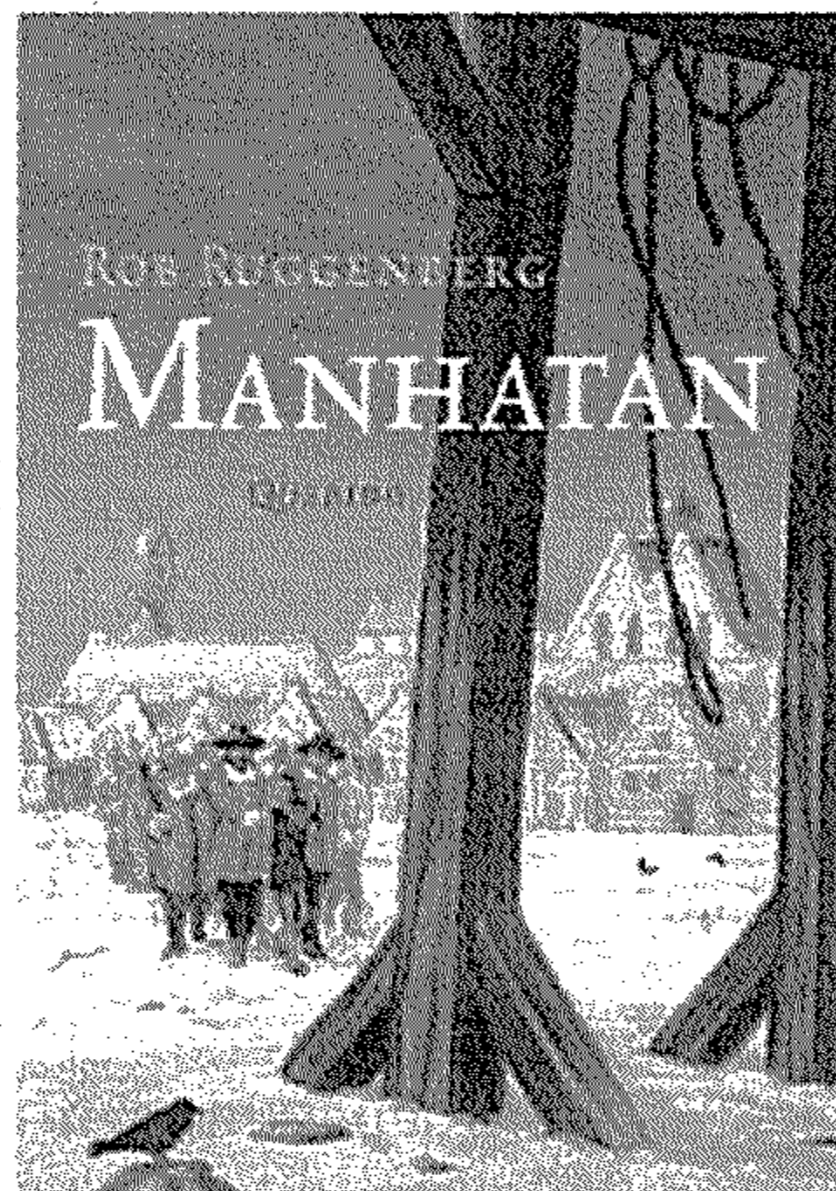
Evengoed vindt ze het 'tof' om zaterdag met twaalf andere leerlingen van een Nederlandstalige school in New York voor expatkinderen het reservaat van de Paugussett-Indianen in de Amerikaanse staat Connecticut te bezoeken. „Dit is een leuk schoolreisje", klinkt het met onvervalste

Vlaamse tongval.

De dagtocht was opgezet door de Brabantse kinderboekenschrijver Rob Ruggenberg. Die wilde zaterdag zijn nieuwe historische jeugdboek presenteren, omdat het toen precies vier eeuwen geleden was dat Henry Hudson aan een ontdekkingsreis begon. Die leidde tot de stichting van Nieuw-Amsterdam, het huidige New York. 'Manhatan' speelt zich af in de 17de eeuwse Nederlandse kolonie.

De presentatie, in het kader van de Hudson-herdenking, moest in het Golden-Hill-reservaat plaatsvinden, omdat de Paugussett destijds handel dreven met Nieuw-Amsterdam. Maar ook omdat de schrijver daar vijftien jaar eerder bij een bezoek aan het opperhoofd diens jonge dochter Sharon had ontmoet.

„Ze had een blik in haar ogen die zei: 'Je mag hier komen, maar ik moet niks van je weten. En pas op. Ik ben niet gemakkelijk, misschien zelfs wel gevaarlijk", zo zei Ruggenberg tevoren tegen de kinderen.

Kaft van 'Manhatan'

Toen hij later een stoer Indiaans meisje voor zijn boek zocht, nam hij Sharon in gedachte. Hij gaf het personage haar Indiaanse naam Waupatukway, wat 'Jong Wit Hert' betekent.

De echte Waupatukway, intussen

28 jaar, moeder van drie en leider van de stam, ontving de auteur en de schoolkinderen zaterdag in traditionele kledij en op mocassins. Met een vijftiental andere stamgenoten op het reservaat, dat het kleinste in Amerika is. „Als je een beetje kunt voetballen, kun je met één schop over het hele terrein komen", had Ruggenberg de schoolkinderen voorbereid. Er staat één blokhut op.

Bij het graf van haar vorig jaar overleden vader nam de Indiaanse trots het eerste exemplaar in ontvangst. Daarna ging een Lakota-echtpaar voor in gebed en gezang in de vier windrichtingen. „Ik heb zo'n taal nog nooit gehoord", reageert de 10-jarige Sylvia Bayens.

In het boek ondergaan Waupatukway en twee andere hoofdfiguren, het Hollandse schoffie Peyke en het Afrikaanse slaafje Manuel het geweld van de koloniale samenleving. En toch weten ze te overleven, zei Ruggenberg. Dat stond de echte Waupatuckway aan. De huidige Indi-

anen zijn allemaal overlevers. „Er zijn nog altijd mensen die je uitschelden of op je afgeven."

Er zit een publieke executie, prostitutie, moord, racisme en pedofilie in 'Manhatan'. Dat maakt het „een heel heftig boek", waarschuwt Ruggenberg. Tegelijk worden zijn hoofdrolspelers „vrienden voor het leven". Dat maakt het boek ook positief. Hij sprak de hoop uit dat de reservaatkinderen de Nederlandse schoolkinderen traditionele spelletjes zouden leren.

Daar komt het niet van, vanwege de regenkou. Bij taart in de blokhut en rond een kampvuur is er volop verbroedering. „Vind je ons toch niet wat eng?", vraagt Benji Racoon Cardona aan Sophie Everaerts en twee vriendinnen. „Nee hoor", klinkt het blijmoedig.

Toch moeten jullie veel vragen hebben, dringt hij aan. Er komt er één. „Waarom zijn Indianen in films zo veel langer?" „Tja, dat heb je met Hollywood", lacht Cardona.